

Pacific Parkland

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 25.

Parkland, Wash. 22. Juni 1896.

Ste Aarg.

Ved Pastor N. Christensen's
Haare.

Du lyder Sorgens Budslab paauv.
Og sammen de kristne falster;
Thi Øden har altter glosset vor By,
Høst gjør den af høer en Alder.

Men hus! Den er fun et Sendebud
De kristne maa vel betente.
At Øden lyder fun Herren vor Gud.
Som en lan Livet skænte.

Og soldtes bort nu i Manddomsaar,
Et Led af de kristnes Røde.
Bi ved, han soldtes til blide Raar,
Ei Lovsang og Jubelglæde.

Og var end Alsteden snare haard.
Du dode dog glad i Hjerte.
Du vidste, Du snart til himmelen naar.
Hvor endt er al Sorg og Smerte.

Du sollte Dig icke, dog bieb Du glad.
Ei Herren han vilde Dig fulde.
Tænk! Nu Du er i Guds Fredens Stad.
Hvor endt er Smerten alle.

Du trofæ talte vor Hertes Sag
Og præste hans Navn til det sidste.
Og derfor Du saar paa den store Dag
Om Krone. Du aldrig skal miste.

Jævel da Fader. Husbond og Leo
Wi kristnes den guldne Røde.
Bi ved, Du gaar til vor Hertes Hæd
For Dig vi da ikke vil græde.

Jævel du Broder! Ved Gravens Rand.
Bor Taare med Trost oii rinde.
Thi Lænk! Bi samles i Livets Land.
Hvor Himmelens Ræd vi stal finde.

Men Du, som sauer en husbond Fær.
Som vilde Dig lede og raade.
Hus! Herren er med sin Trost Dig nær.
Raar blot Du vil ty til bons Raade.

Chr. E.

Herren vil have dit Arbeide.

"Gaar ogsaa I hen i min Binguard,
og hvad ret et, stal I faa," siger Herren.
Hvem vil have dit Arbeide? Herren,
den Herre, som er alle Herrers
Herre og alle Kongers Konge. Der-
som den høieste Embedsmand i Landet
sendte Bud til dig, høre Værer, og bad
dig om at udføre et vist Arbeide for sig,
"vilde du da nægte at gjøre det, hvis du
funde gjøre det?" Nei, det vilde du ikke,
men du vilde hylde dig at tage sat paa
Arbeidet, og du vilde udføre det, saa
godt og saa fuldkommet, som du paa
nogen Maade funde gjøre det. Du
vilde heller ikke gjøre det uvilligt, men
du vilde sætte en Ere i at faa gjøre
det. Men derfor da han, som er alle
Herrers Herre og alle Kongers Konge,
sendte Bud til dig og bad dig om en
Tjeneste, vilde du da være uvillig til
at gjøre det? Vilde du ogsaa da ante-

det som en Ere, du ikke var værd, at
du lunde saa gjøre noget for ham?
Men beder da denne himmelsle Herre
og Konge dig om nogen Tjeneste? Ja,
det er netop, hvad han gjør, naar han
siger: Gaar hen i min Binguard. Herren
vil der have dit Arbeide.

Hvis Arbeide et det Herren vil have?
Dit Arbeide, høre Væser, er det, han vil
have, jaafremt du er en kristen, og er
du ikke en kristen, vil han underlig
gjørne, at du skal blive det, og at du
staaet taget sat paa dit Arbeide for
Herren. Set, at denne himmelsle Herre
og Konge gav enhver anden noget at
gjøre, men dig gif han forbi og gav
dig intet at gjøre hvad vilde du synes
om det? For nærmest vilde du vel ikke
blive, men du blev vel bedrøvet? Du

spørger maaske: "Hvad kan da jeg
gjøre?" Det er en Fejl hos en Del af
dem, som vil tjene Herren, de vil paa-
tagte sig at gjøre noget, som de ikke for-
maar at gjøre, og som Herren derfor
ikke vil, de skal gjøre. De ligner de
Børn, som gjerne vil gjøre saadanne
Ting, som er formegnet for dem, medens
andre Småting, som Forældrene beder
dem om at gjøre, har de ingen Lust til
at gjøre. En Del mener, at skal de
gjøre noget for Herren, da maa de
gjøre noget rigtig stort, at gjøre Små-
tinghnes de er for lidet eller for
simpelt. Herren sammenlignes med en
Binguardsmand, som lejer mange Ar-
beidere. Men det er let at forståa, at
ikke alle Arbeiderne skal udføre det sam-
me Arbeide, heller ikke skal alle udføre
det samme Slags Arbeide. Maaske en
Del skal ikke gjøre noget andet end at
gaa Grinder; men den, som bare gaar
Grinde, tjener ikke han sin Herre lige-
saavel som den, der udfører andet Ar-
beide? Enhver kristen, enten han er lerd
eller ikke lerd, enten han har store
Gaver eller smaa Gaver, enten han er
Mand eller Kvindine, de kan alle gjøre
noget for Herren. Men kan den være
en kristen, som intet gjør for sin Herre?

Hvor skal du arbeide? Du skal ar-
beide i Binguarden, i Guds Kirke paa
Jorden, hvis du ikke arbeider der, da
saar du ledig udenom, og det er da vel
ogsaa let forståeligt, at saalænge du
saar ledig udenom Binguarden, saar du
heller ingen Ven af Binguardsmanden.
Men vil du arbeide i Kirken, da bør du
selv ikke staa uden om den. Du bør
opsoge en rettroende lutherst Menighed,
slutte dig til den; og som et levende
Medlem af en Herrens Menighed vil
du finde, at Herren vil have det Arbeide.
En Del siger: "Vi kan da vel være
gode kristne, om vi ikke tilhører en
Menighed?" En Del siger dette som

o. j. v. Til at udføre dette træves
der Arbeide og Midler. Du skal være
med. Herren vil have din Hjælp. Der
er Indremission at drive. Mange af
vort Folk er spredte omkring i store
Stove, udover Praier og er spredte i
Brimmelen i de store Byer. Disse
Mennester bør samles og hjælpes ind i
Guds Rige. Du er en, som skal hjælpe
til. Herren vil have din Hjælp. En
Del af vort Folk er blevet forsørt til at
blive Mormoner, det er ogsaa din Pligt
at være med at redde som Branded ud
af Jæden, saa mange som muligt af
disse. Ogsaa din Hjælp trænges. Der
er ogsaa mange andre Ting, som skal
gjøres i Herrens Binguard. Alt træver
Arbeide og Midler.

Kaar du tænker paa alt dette, som
skal gjøres, vil du vel sige: "Det er ju
meget at gjøre, at jeg kan ikke gjøre
det." Ja, det er sandt, skalde du og
en to, tre til at gjøre det hele, da vilde
snart hele Arbeidet gaa tilgrunde. Men
Meningen er ikke den, at du skal gjøre
det alt, du skal gjøre bare en lidet Del
af det hele, og en anden skal gjøre en
anden lidet Del deraf o. j. v. Heller
ikke er det Meningen, at alt det, du
skal gjøre, skal du gjøre paa en Gang.
Du skal gjøre bare lidt ad Gangen, lidt
hver Dag. Kaar du da kommer til
Enden af dit Liv, og alle de Små-
ting, du har gjort, legges sammen, da
vil Herren, som ikke glemmer noget af
alt det gode, du har gjort, finde, at du
har gjort meget, og Herren vil give dig
en Løn, som langt overgaard, hvad du
har fortjent. Hvor lyttelige er dog ikke
de Mennester, som allerede fra Ung-
dommen af begynder at arbeide for
Herren; thi jo før de begynder, desto
mere saat de gjort.

Hvorfor vil Herren have dit Arbeide?
Trænger han dit Arbeide til sin egen
Fordel? Nei, det er not til din egen
Fordel, at da saar være med i Arbeidet
for Herren. Kaar det gjælder Penge
til Guds Rige paa Jorden, da han Her-
ren selv skal Penge not uden at saa
dine. Holder du dine Penge forgode,
saar du ikke vil ud med dem, kan Her-
ren saa for Egs. en Fist til at bringe de
nødvendige Penge, som han gjorde, da
Jesus og hans Disciple skalde betale
Skatten, men havde ikke noget at betale
med. Kaar du giver en Del af dine
Penge til Guds Riges Opholdelse, da
gjør du dette til dit eget bedste; thi det
er ogsaa for din Skyld, at Herren har
et Rige paa Jorden. Kaar Herren
gjennem sine Raademidler giver dig sin
Raade, giver dig Fortladelse for alle
dine Misgjerninger, kaar han giver dig
Vimmel med al dens Herlighed og

alle dens Skatter, da giver han dig mere, end du giver ham, naar du giver nogle Dollar eller nogle Cent. Naar Farmeren saar, synes det, at han til ingen Rytte lader bort den Sed, han saar. Men ved Herrens Besignalje kommer det vorlæstede igjen i mange Hold. Mange synes, at de Penge, der gives til Herrens Sag, er vorlæstede til ingen Rytte; men Herren lader dem volse op igjen i mange Hold.

Naar Herren vil, at du skal arbeide i Bingoarden, i Kirken, da arbeider du for dig selv og til dit eget bedste. Vil du ikke arbeide for Herren paa den Maade, kan du jo lade det være; thi Herren vil til enhver Tid finde dem, som er villige til at arbeide. Han ved hvort de er. Om ingen af de nu levende kristne vilde arbeide for Herren, vildt hans Arbeide ikke stanse, det er set ikke afhængigt af nogen af os. Herren kan finde sine Arbejdere blandt Hedningerne i Afrika eller blandt Hedningerne i Kina eller andre Steder. Men da vil det vel heller ikke komme som noget uventet, at vi, naar Herren paa Belejningens Dag uddeler Øsanan til sin Tjenere, at vi da staa bestemmet og maa modtage alt andet end det, som er givet. Du skalde anse det som en Vær og du skalde glæde dig over, at Herren nu ikke gaar dig forbi, men at han vil have dit Arbeide.

Pastor M. Christensens Begravelse.

Som meddelt i forrige Nummer af "Pacific Herald" var Pastor Nehm Christensens Begravelse bestemt til Fredag den 12^e Juni, Eftermiddag Kl. 2½.

Allerede før den fastsatte Tid var Sørgeduset fyldt af en talrig Søgekore, og mange maatte staa udenfor af Mangl paa Blads.

Ejter at 4 Vers af Salmen: "Nu har jeg bunden, og trædt den gode Strid," vor assungen, holdt Pastor Sperati et gribende Sørgetal. Joet han gif ubra de Ord af St. Paulus: 2 Tem. 4, 7-8. Jeg har trædt den gode Strid fuldkommet Øbet og bevaret Troen... fremfillede han i forte Træf den af dødes Liv, og viste, at dette Liv havde været ikke alene et Liv fuldt af Kampe men ogsaa et Liv fuldt af Seire.

Pastor Nehm Christensen var født den 13de Mars 1848 i Port Washington, Wisconsin af norske Forældre. Oprægen i et kriseligt Hjem læste han tidligt at elste og øre sin himmelske Fader, og allerede tidlig opstod Lys hos ham til at komme til at synne Herren. Hans Lyft fald mest til at blive Fører, men efter hans Moders udtrykkelige Ønske, og fordi han troede, at Herren havde mest Brug for ham i Prejegjerningen bestemte han sig til at blive Prest. Han deltog nogle Maaneder, i Borgerkrigen og efter at denne var afsluttet, gif han til Luther College i Decorah, hvor han studerede i 5 Aar og derefter graduerte 1871. Han virkede nu som Fører ved denne Skole et Aar, hvorefter han gif til Concordia College i St. Louis for at studere Teologi, hvor han forblev i tre Aar fra 1872-75 og ejer vel bestaaet Examnen, modtog han Kald fra Si-

Joseph, Missouri, hvor han virkede til for Besignalje indtil 1879, da han blev overplættet til Hamilton Co., Iowa. Her virkede han i ca. 2½ Aar, men blev da ikke valgt tilbage til sit forrige Kald, hvor de i Mellemtidne ingen Prest havde været. I disse fine gamle Menigheder var Herren ham Lov til at forblive i 5 Aar, da han endelig blev valgt til Genesee, Idaho, hvor han virkede indtil 1892, altsaa ca. 5 Aar, da han forflyttedes til Barkland. Nu lod det til, at Herren endelig vilde lade hans Ønske gaa i Opfyldelse, og lade ham indtræde i Lærervirksomheden, da han nu var bestemt til Prof. ved "Pacific Quich University", som den Gang var under Opførelse. Det varede imidlertid nogen Tid, før Skolen fandt taget i Brug, og Mellemtidne mistede Pastor Christensen sin Stemme. Han havde siden sin Ungdom lidt af en Svaghed i Halsen og samme Engdom, hvoraf han døde han fandt altsaa ikke blive Fører, men istaa Redaktionen af "Pacific Herald." I denne Stilling virkede han til sin Død.

I Aaret 1878 tegtede han Else Christensen f. Helland, som nu sidder tilbage ned i smaa Øsen.

Pastor Sperati døvede især ved besødtes store Ømhyggeheds; thi endstunden var sad inde med store Kundskaaber, saa isledes han aldrig sin egen Person frem, men lod aldrig Gud have øren. Han isledes Herren og hans store Sag til det sidste, og en sand Besignalje var det at sidde ved hans Øobsleie og høre hans herlige Vidnesbyrd.

Hans Stemme var svag, men dog blev han ved at tale Herrens Sag til det sidste. Grundtanken i alt, hvad han sagde, var den, "at Mennesket ikke bliver cæstrediggjort ved Lovens Gjerninger, men ved Jesu Kristi Tro."

Betegnende var det, hvad den afspilte i de sidste Dage. Han sagde: "Hvad gjør det, at jeg slider paa min egenlige Kræfter, naar blot Herrens Rige fremmes." Det havde været et begegnende Træf for hele hans Liv, at han havde sat alle Hensyn til side, naar det gjaldt om at gavne Herrens Sag.

Taleren bragte den afspilte et sidste Farvel og en inderlig Tak fra alle Embedsbrødre. Han var vis paa, at af spile ved sit gode Eksemplaa vel som oed sine gode og herlige Raad vilde give mindst af de ungtre Prester som en Fader, til hvem de altid fandt føge hen til hente Raad og Trost.

Tilsidst omtalte han den afspilte som den herlige Husbond og opfostrende Fader, som havde været til saa stor en Trost og Hjælp for sit Hjem og sine Fjere.

Derefter blev Resten af overnævnte Salme assungen, og et til Anledningen forsøgt Digt, som findes paa forsiden, opført af Dr. Jensen.

Den engelske Salme: "Asleep in Jesus' blessed sleep" blev nu assungen, og derefter holdt Pastor Nehm Christensen fra den 11^e Menighed i Tacoma en berende og trøstende Tale paa Engelsk. Ogsaa han gav en kort Fremstilling af dødes Liv, og døvede især ved det sidste, da afspilte havde opholdt sig ved det 11^e Seminarie i St. Louis, hvori han havde været Elev af den berendende Dr. Walter. Her havde han lært at blive en tro Lutheraner, og denne Troebel bevaredes han til det sidste. Han fremfillede afspilte som en Mand med store Kundskaaber, som vilde have forlæsset ham en højere Stilling i Sam-

und; men paa Grund af den store Fjærlighed som afspilte nærede for Guds Riges Sag, saa havde han valgt at blive Prest herude paa Beskytten, fordi han troede, at det var Herrens Willing at have ham her.

En Kvartet under Pastor Speratis Bedelse assang nu Salmen: "Bedрин jeg ikke fare," hvorefter det store Følge gik hen at sige den afspilte et sidste Farvel. Kristen blev nu tilsluttet og bedækket med Blomster, som var levet sendt fra Venner og Beskytten og derefter bragt til Menighedens Gravplads, hvor han stedtes til Hvile.

Fjærlige Hænder havde foret Graver ned Tø, og smykket den med Blomster istaa igennem, saa hans jordiske Leveringer hvilte nu i en smuk Gravkammer.

Ejter at 3 Vers af Salmen: "Now Lay we Calmly in the grave" var blevet assungen, forrettede Pastor T. Warren Jordfestelsen efter den nye Alterbog, hvorefter det sidste Vers af samme Salme blev sanget.

Pastor Nehm Christensen talte nu paa Gunniliens Begne alle, som havde vist der sidste den sidste Ere, og udtalte derhaab, at vi en Gang alle skalde samles igift oppe, hvor nu den afspilte Sjæl havde fundet Hvile.

Det var en tung Sorg for hans Hustru som nu sidder tilbage med tre små Børn, men hun har dog meget at tælle Gud for, som har givet hende Maade til at leve i saa mange Aar med hendes i afspilte Mand, at være under hans Baavirkning og høre hans fortrossning-udde Behændelse til det sidste. Og den Gud, som har lovet at være Enhver Forsvarer og faderløses Fader, han vil også her holde sit Ord og styrke og lede til det bedste.

Gud trøste dem i deres tunge Sorg!

Fra Syden.

Ajære Herold.

Bore Brodre i Pa Crossje har med inderlig Fjærlighed og Iver taget sig af Vic. Lutz University. Denne Ajørighed er bevisst ikke bare ved pene Ord og Talemaader til Opmuntring, men der blev under Mødet optaget en Subscription, der beløb sig til over 13 Tusinde Dollars. Desuden blev det besluttet, at denne Subscription skulle fortsættes, indtil den 1.aaar fulde 30 Tuinde. Pastor M. Børresen blev valgt til at drive og besørge denne Sag.

Dette bør hjælpe os med Glæde og Talnemlighed og drive os til at anstrengte alle vores Kræfter til det yderste for at vor Skole kan blive til Nytte og Glæde for vor Iuthæste Kirkeholl, somaa tapper og hjerteligt hjælper os med dette Arbeide.

Ned Wing, Minn. 12^e Juni '96

Igoorafies holdtes en hyggelig Fest ved Untheran Ladies Seminary. Det var Slutningsfest for dette Skoleaar, som bevisste, at Skolen har gjort et undmaalet godt Arbeide. Følgende Program blev godt udført:

Programme.

1. Piano Duet, Grand Duo, Finale, Op. II, C. Von Weber
First Piano Miss Maria Mork, Second Piano Miss Mabel Overby.

2. Address,
Rev. L. J. Jerdee, Minneapolis.
3. Song—"O Fair Dove, O Fond Dove"

Miss Anna Hage.

4. Piano Solo-Improptu-Op. 142, F. Schubert

Miss Thalia Thorsen.

5. Address,

Rev. J. Bothne,

6. Song—"The Linden Tree," F. Schubert

Chorus.

7. Recitation—"High Tide on the Coast of Lincolnshire," Miss Anna Hage.

8. Remarks,

Pres. H. Allen.

9. Piano Solo-Sonata Pathétique, L. Beethoven
Grave-Allegro con brio-Andante cantabile-Rondo.

Miss Mabel Overby.

Seminariet er i alle Henseender en prægtig Indretning, der er udmarket godt udbygget. Her kan Børger ha et cært hyggeligt Hjem og udmarket god Undervisning for en rimelig Betaling. Minnesota, Wisconsin og Iowa var i øste stor Nytte af vores Brøders store Opførelse i Ned Wing. Deres ønde Bestrebelser skal nok ikke blive ubemærket.

Fortsættelse af en Slange.

Kennet var Sergeant i et af de eneste Regimenter, som gjør Tjeneste i Indien. En Dag blev han sendt efter Breve paa Posthuset, som laa et godt Stykke Vej fra Kasernen. Da han kom ud fra Posthuset med en Bærtasse over Skulderen og en lille Stok i Haanden, kraaede han over nogle Mismarker for at gjøre Vejen forttere. Medens han bæredede sig Vej gennem de Rør, der bæredede den lavtliggende, fugtige Jordbund, og sprang over de Græsler, som jænnemskab den, hørte han tæt ved sig en raslende Lod som at et tungt Begeme, der knælede Riæplanterne under sin Vægt. Til sin Rædsel til han så en stor Slange, som med løstet Hoved, funklende Øyne og udstrakt Tunge ivrigt forfulgte ham. Soldatens Hjerte stod næsten stille af Forfærdelse. Han var isdeles ubevæbnet, uden at have saa meget som en Kommekniv. Den eneste Redning var Flugt. At Sted for han altsaa, kæmpede sig igennem den dyndede Mose. Hans Hjænde gled hurtigt over ham. Se tilbage turde han ikke; han var ingen Tid at spilde. Et eneste Dieblks Ophold, og han vilde isæt sig imlynget af Slangen, fulde Begeme. Det mærke dens Glittand i sit Kjød.

Han var saa nær Leitzen, at han fandt ie den, men hans Kræfter var næsten udvægt. Hans Hjænde hængt ned i Dyndet, og Knærne stævdede under ham. Men Livet var ham dyrebart og en Kamp værd. En Bon til Gud om Hjælv, et hurtigt Lov, et Spring over den sidste Græs, og han var i Sikkerhed. Kammeraterne løb ham i Hjænde; de fandt je, at han blev forfulgt, ligent de i Begyndelsen ikke fandt saa Die paa Fortsættelsen. Der blev hurtigt gjort Ende paa Slangen Liv; dens hud blev hængt op i Regimentsalen, og Kennet gjemte den Tand, som vilde have forgiflet hans Blod, hvis Gud ikke havde frelst ham.

Væsler, og gaa du forfølges af "den gamle Slange, Djævelen", og han tører efter dit Liv—dit evige Liv. Ifølge Guds fulde Rustning, at du kan være i Stand til at modstå Djævlen.

"Staa Djævelen imod saa skal han fly fra eder." Til Trods for din egen Skøbelskab skal du ved Guds Hjælp. "mere end seire ved ham, sam et stede os." Men giver du efter for Kristenen, vil du gaa til Grunde. Han har været en Morder fra Begyndelsen. Han "gaaer omkring som en brøglede Høve, jegende hvem han kan opsluge." Jaen Løve eller Stange er en nære saa svigelig eller farlig Fiende. De funne døde til Legeme; han fordærver både Sjæl og Legeme.

Men øste finder du ligesom Soldaten krest din Frelse i Flugt. Flygt for for Synden, som du vilde flugte for Slangen. "Sad den ligge, gaf ikke frem paa der, vig fra den'og gal torbi." Gud baade kan og vil træse dig i Friheden. Maaske vil Kristenen forsøge dig haardt og mene, at han har dig i sit Garn. Men vær sun frimodig! Han, som er din Hjælper, har "knus Slangens Hoved." Jesus, som var frelst os fra den kommende Bredde, kan binde og tilintetgjøre "den gamle Slange, som er Djævelen og Satan." Men det er intet Hjælper at spilde. "Frek dit Liv, se ikke bag dig." Den Fiende, som forsøger dig, er syngetligere end nogen jordbæt Slange. Det er ikke din dødelige Legeme, som er i Far; det er din udødelige Sjæl. Opbyd alle dine Kræfter, bring et hvalstok som helst Offer for at undskyld den evige Fortabelse. "Det er dig bedre at gaae halt eller en Prøbling ind til Livet, end at have to Hænder og to Fodder og liggies i den evige Ild, hvor deres Øm ikke dør, og Siden ikke udflyttes.—Kirkebl.

Paa hvem kan jeg stole?

Der fortællses om Keiser Nero, at da han første Gang fuldendt understivede en Dødsdom, ønskede han, at han aldrig havde lært at skrive; thi da havde han jo ikke været i Stand til at anbringe sit Navn paa dette Dokument. Men nog-le Aar senere understivede han Apostelen Paulus Dødsdom, og da havde han forandret sig fra et medhjælende Menneske til den blodigste og grusomste Tyrann. Jorden har doaret. Hvilken Forandring!

Deraf funne vi lære, hvor vanskeligt det er at finde et Menneske, hvem man kan stole paa. Deraf hjælps vi ogsaa til bedre at forstå den dybe Sandhed i Bibelens midterske Vers. Ja mærkelig nok! Hvor mange vældige Bibelord have vi ikke — hvor mange, herlige, dyrebare Forhøjelsens Ord; hvor mange Trostens Ord; men ogsaa hvor mange vægtige Beskaffens Ord, hvor mange Enhedsord, der i gejværdi overleder alle de andre Bibelord, som ville ramme de onde Mennesker! Men ju midt blandt alle disse finde vi et lille Ord, det kommer saa ydmigt, saa stille; dog bringer det et betydningsfuldt Budslab — det midterske Vers i Bibelen:

"Det er bedre at sætte Liv til Herren end at forlade sig paa Mennesker!" Sol. 118, 8.—Kirkebl.

Kirkelige Nyheder.

Student B. Borrevik fra Augsburg er valgt til Prest for d. f. A.s. Menighed Seattle. Dette har voft adskillig Misnøje hos en Del i Menigheden, da man synes, at der er gjort for stort Hjælp med Hjælpen siden Hr. B. ikke

har faat Examens og man ønsker nof heller Prest fra d. f. A.

Synodemenighederne i Seattle og Ballard har valgt Past. W. A. Christensen fra Geneeve, Idaho, men om han antager valget vides endnu ikke.

Ballard Mgh. har i Aar bygget en net lidet Kirke, der er saavidt færdig at den rimeligvis bliver taget i Brug paa prækommande Søndag.

Det vil blive langt hyggeligere for Mgh. at samles om Herrrens Maademidler i sit eget Guds hus end som tidligere i en "Hall".

Søndagsfest.

Ørddags Aften den 13 Juni havde Kvindesforeningen i Pastor Speratis Menighed i Tacoma, indbudt til Fest ombord paa de to norske Skibe, som for Tiden ligger i Tacomas Havn.

Mange Mennesker havde benyttet sig af Indbydelsen i den dejlige Sommeraften, og begge Skibe var fulde af Folk. Skibene var i Dagens Anledning festlig smykkede med Flag, og mange af de besøgende morede sig fortæfligt over at se Skibenes Indretning fra Ende til anden.

Kapt. Waaler bod Selstabet vellommen, og Pastor Sperati holdt en Tale, hvor han saer bad Sømændene betænke, at det var for at minde dem om deres hjem, at denne Fest var bragt ifstand. Han bod dem om aldrig at glemme deres Barndomshjem og deres Mader.

E. Berrum fra Seattle talte om gamle Norge og den norske Sømandsstand.

"Pacific Luth. University" Musikk spillede, og "den norske Glee Club" sang flere vakte Numre. Dernæst serveredes der Kaffe og Kage, og omrent Kl. 11½ begav Folk sig tilbage til Byen, og alle var overbeviste om at have tilbragt en hyggelig Aften.

Saavel Kvindesforeningen og Pastor Sperati som de to Kapteiner, Waaler og Evansen, fortjener al Acre og Tak for den hyggelige Aften.

Era Parkland.

Søndagen den 14de var Kapteinerne, Waaler og Evansen og deres Mand slaber indbudte i en Udsigt til Parkland og Lake Park. Mange baade Sjøfolk og af Pastor Speratis Menighed havde fulgt Indbydelsen og Toget var næsten fuldt af Folk. I Parkland var det særlig "Pacific Luth. University", som var Gjenstand for alle de besøgende Omærskomhed, og det interesserende baade Kapteinerne, Sjøfolkene og de andre at se det Arbeide, som det norske Kirkefolk har udført her paa denne Plads.

Kaffe og Kage blev nu serveret i det grønne, og derefter gik Turen for manges Bedkommende til Lake Park, hvor en Del tog sig en Rotur paa Søen, medens andre forslag Tiden paa bedste Maade. Kl. 7 g. det med Extratog atter mod Byen.

Vi har i denne Tid Besøg af Mr. Sunder Felland, fra Cornwall, Idaho. Han er kommen her i Anledning af sin Svoger, Pastor N. Christensens Dødsfall. Antagelig bliver han her endnu

et Par Uger for at være sin Søster til Trost og Selstab i denne tungte Sor-gens Tid.

Forsiden havde Skolen Besøg af: T. N. Thompson, C. S. Haaland, A. S. Helwig og E. M. Rød, alle fra Roland, Iowa. De var paa Vejen til Oregon men havde nu fra Tacoma gjort denne lille Afstiller for at se "Pacific Luth. University."

De var alle henrykte over det smukke Landslag her, og det dejlige Klima, som findes overalt her ved Puget Sound.

Land er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Penge for Stat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes Saadanne at lade os vide det, saa stat feilen blive rettet. Vi har ofte sejagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:
Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Rød.

Gør dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saa som Besøgning et Aars fri i Undervisning ved Skolen ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belejning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Tag, for hvilke der betales førstilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, må auldt ud benyttes inden Udsigtet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at givne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan selges eller lejne de paa denne Maade rænde Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Tag, som hører til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Tag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og de fræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette, sig efter Skolens Negler.

For Undervisning i ovennævnte Tag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales hørstilt. Børrelse kostet fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vogetilskud en Dollar Terminen.

I Barnestolen gives Undervisning i Religion og Morlægelse som i de sædvanlige Coamonstolesog. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Børrelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vogetilskud 1 Doll. Karet. I Regelen betales for hele Terminen forludvis.

Ansigninger om Opiagelse indsedes snarest muligt til Rev. D. Grusberg Parkland Pierce Co., Wash

